Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 4. oktobra 2024*

„Pritožba – Zaščita označb porekla in geografskih označb – Uredba (EU) št. 1151/2012 – Člena 7 in 8 – Člen 49(2) in člen 50(1) – Obseg nadzora Evropske komisije nad vlogami za registracijo imena kot geografske označbe – Delitev pristojnosti med nacionalnimi organi in Komisijo – Pogoji za registracijo imena“

V zadevi C-579/23 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 19. septembra 2023,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses s sedežem v Borgu (Francija),

Charcuterie Fontana s sedežem v Borgu,

Costa et Fils s sedežem v Urtaci (Francija),

L’Aziana s sedežem v Bastelici (Francija),

Charcuterie Passoni s sedežem v Venzolasci (Francija),

Orezza – Charcuterie la Castagniccia s sedežem v San-Giulianu (Francija),

Salaisons Réunies s sedežem v Penti-di-Casinca (Francija),

Salaisons Joseph Pantaloni s sedežem v Sarroli-Carcopinu (Francija),

Antoine Semidei s sedežem v Castellare-di-Casinca (Francija),

L’Atelu Corsu s sedežem v Ajacciu (Francija),

ki jih zastopata T. de Haan in V. Le Meur-Baudry, odvetnika,

pritožniki,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopata C. Perrin in B. Rechena, agenta,

* Jezik postopka: francoščina.

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin, sodniki, in I. Ziemele (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 27. junija 2024

izreka naslednjo

Sodbo

1 Pritožniki s pritožbo predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 12. julija 2023 v zadevi Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses in drugi/Komisija (T-34/22, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2023:386), s katero je to zavrnilo njihovo tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2021/1879 z dne 26. oktobra 2021 o zavrnitvi treh zahtevkov za zaščito imena kot geografske označbe v skladu s členom 52(1) Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta („Jambon sec de l'Île de Beauté“ (ZGO), „Lonzo de l'Île de Beauté“ (ZGO), „Coppa de l'Île de Beauté“ (ZGO)) (UL 2021, L 383, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

Pravni okvir

2 V uvodnih izjavah 19, 58 in 61 Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL 2012, L 343, str. 1) je navedeno:

„(19) Zagotavljanje enotnega spoštovanja v celotni [Evropski uniji] pravic intelektualne lastnine, povezanih z imeni, ki so zaščitena v Uniji, je prednostna naloga, ki jo je mogoče učinkoviteje izpolniti na ravni Unije.

[…]

(58) Da bi zagotovili, da registrirana imena označb porekla in geografskih označb ter zajamčenih tradicionalnih posebnosti izpolnjujejo pogoje iz te uredbe, bi morali zahtevke preučiti nacionalni organi zadevne države članice v skladu z minimalnimi skupnimi določbami, vključno z nacionalnim postopkom ugovora. [Evropska komisija] bi morala nato pregledati zahtevke, s čimer zagotovi, da v njih ni nobenih očitnih napak ter da so upoštevani pravo Unije in interesi zainteresiranih strani zunaj države članice vložnice.

[…]

(61) Postopek registracije za zaščitene označbe porekla, zaščitene geografske označbe in zajamčene tradicionalne posebnosti, vključno s pregledom in roki za ugovor, bi bilo treba skrajšati in izboljšati, zlasti kar zadeva odločanje. Za odločanje glede registracije bi morala biti pristojna Komisija, ki bi ji v nekaterih okoliščinah pomagale države članice. […]“

3 Naslov II Uredbe št. 1151/2012, „Zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe“, vsebuje člen 6, naslovljen „Generičnost, nasprotja z imeni rastlinskih sort in živalskih pasem, homonimi in blagovnimi znamkami“, ki v odstavku 3, prvi pododstavek, določa:

„Imena, ki je predlagano za registracijo in je v celoti ali delno homonim imena, ki je že vpisano v register iz člena 11, se ne sme registrirati, razen če se pogoji lokalne in tradicionalne uporabe ter predstavitve pozneje registriranega homonima in ime, ki je že vpisano v register, v praksi dovolj razlikujejo, pri čemer se upošteva potreba po zagotovitvi pravične obravnave zadevnih proizvajalcev in prepreči zavajanje potrošnikov.“

4 Člen 7(1) te uredbe, naslovljen „Specifikacija proizvoda“, določa:

„Zaščitena označba porekla ali zaščitena geografska označba je v skladu s specifikacijo, ki vključuje vsaj:

(a) ime, ki se zaščiti kot označba porekla ali geografska označba, kot se uporablja pri trgovanju ali v skupnem jeziku, in le v jezikih, ki se uporabljajo ali so se v preteklosti uporabljali za opis specifičnega proizvoda na opredeljenem geografskem območju;

[…].“

5 Člen 8(1)(b) navedene uredbe med drugim določa, da mora zahtevek za registracijo geografske označbe vsebovati vsaj specifikacijo proizvoda iz člena 7.

6 Člen 11(1) te uredbe določa:

„Komisija […] sprejme izvedbene akte, s katerimi vzpostavi in posodablja javno dostopen register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb, priznanih v okviru te sheme.“

7 Člen 13 Uredbe št. 1151/2012, naslovljen „Zaščita“, določa:

„1. Registrirana imena so zaščitena pred:

[…]

(b) vsako zlorabo, posnemanjem ali navajanjem, tudi če je navedeno pravo poreklo proizvodov ali storitev ali če je zaščiteno ime prevedeno ali mu je dodan izraz, kot so ‚vrsta‘, ‚tip‘, ‚metoda‘, , kot se proizvaja v‘, ‚imitacija‘ ali podobno, tudi kadar so ti proizvodi uporabljeni kot sestavine;

[…]

3. Države članice sprejmejo ustrezne upravne in sodne ukrepe za preprečitev ali odpravo nezakonite uporabe zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb, kot je navedeno v odstavku 1, na proizvodih, ki so proizvedeni ali trženi v tej državi članici.

Države članice v ta namen imenujejo organe, ki so odgovorni za sprejetje teh ukrepov v skladu s postopki, ki jih določi vsaka posamezna država članica.

Ti organi zagotavljajo ustrezno objektivnost in nepristranskost, pri čemer imajo na voljo usposobljeno osebje in sredstva, potrebna za izvajanje svojih nalog.“

8 Člen 49 te uredbe, naslovljen „Zahtevek za registracijo imen“, določa:

„[…]

2. Kadar se zahtevek v okviru sheme iz naslova II nanaša na geografsko območje v državi članici ali kadar zahtevek v okviru sheme iz naslova III pripravi skupina s sedežem v državi članici, se zahtevek naslovi na organe te države članice.

Država članica z ustreznimi sredstvi pregleda zahtevek, da se preveri njegova utemeljenost in izpolnjevanje pogojev zadevne sheme.

3. V okviru pregleda iz drugega pododstavka odstavka 2 tega člena država članica sproži nacionalni postopek ugovora, s katerim zagotovi ustrezno objavo zahtevka in določi razumni rok, v katerem lahko katera koli fizična ali pravna oseba s pravnim interesom in sedežem ali prebivališčem na njenem ozemlju vloži ugovor zoper zahtevek.

[…]

4. Če po oceni kakršnih koli prejetih ugovorov država članica meni, da so zahteve iz te uredbe izpolnjene, lahko sprejme pozitivno odločitev in vloži dokumentacijo zahtevka pri Komisiji. V takem primeru Komisijo obvesti o dopustnih ugovorih, prejetih od fizične ali pravne osebe, ki je zakonito tržila zadevne proizvode in ves čas uporabljala zadevna imena najmanj pet let pred datumom objave iz odstavka 3.

[…]“

9 Člen 50 navedene uredbe, naslovljen „Pregled s strani Komisije in objava za ugovor“, določa:

„1. Komisija z ustreznimi sredstvi pregleda vsak zahtevek, ki ga je prejela v skladu s členom 49, da preveri njegovo utemeljenost in izpolnjevanje pogojev zadevne sheme. Ta pregled ne sme trajati dlje kot šest mesecev. Kadar pregled traja dlje, Komisija vložnika pisno obvesti o razlogih za zamudo.

[…]

2. Kadar Komisija na podlagi pregleda, izvedenega v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1, meni, da so pogoji iz te uredbe izpolnjeni, v *Uradnem listu Evropske unije* objavi:

(a) enotni dokument in sklic na objavo specifikacije proizvoda za zahtevke v okviru sheme iz naslova II;

[…].“

10 Člen 52 te uredbe, naslovljen „Odločitev o registraciji“, v odstavku 1 določa:

„Kadar Komisija na podlagi informacij, ki jih ima na voljo, po pregledu, izvedenem v skladu s prvim pododstavkom člena 50(1), meni, da pogoji za registracijo niso izpolnjeni, sprejme izvedbene akte, s katerimi zavrne zahtevek. […]“

Dejansko stanje

11 Dejansko stanje je bilo v točkah od 4 do 10 izpodbijane sodbe povzeto tako:

„4. Imena ‚Jambon sec de Corse‘/‚Jambon sec de Corse – Prisuttu‘, ‚Lonzo de Corse‘/‚Lonzo de Corse – Lonzu‘ in ‚Coppa de Corse‘/‚Coppa de Corse – Coppa di Corsica‘ so bila 28. maja 2014 registrirana kot zaščitene označbe porekla (ZOP) z izvedbenimi uredbami Komisije (EU) št. 581/2014 (UL 2014, L 160, str. 23), (EU) št. 580/2014 (UL 2014, L 160, str. 21) in (EU) št. 582/2014 (UL 2014, L 160, str. 25) […]

5. [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] je decembra 2015 pri francoskih nacionalnih organih vložil sedem zahtev za registracijo kot zaščitene geografske označbe (ZGO) na podlagi Uredbe [št. 1151/2012]. Sedem zahtevkov se nanaša na naslednja imena, ki jih uporabljajo tožeče stranke: ‚Jambon sec de l’Île de Beauté‘, ‚Coppa de l’Île de Beauté‘, ‚Lonzo de l’Île de Beauté‘, ‚Saucisson sec de l’Île de Beauté‘, ‚Pancetta de l’Île de Beauté‘, ‚Figatelli de l’Île de Beauté‘ in ‚Bulagna de l’Île de Beauté‘.

6. Minister za kmetijstvo in prehrano ter minister za gospodarstvo in finance sta 20. aprila 2018 sprejela sedem odlokov, ki so omogočili homologacijo sedmih ustreznih specifikacij, da bi se jih posredovalo Evropski komisiji v odobritev.

7. Hkrati je s tožbami, vloženimi 27. junija 2018 pri Conseil d’État (državni svet, Francija), združenje imetnik specifikacij ZOP ‚Jambon sec de Corse – Prisuttu‘, ‚Coppa de Corse – Coppa di Corsica‘ in Lonzo de Corse – Lonzu‘, predlagalo razglasitev ničnosti odlokov z dne 20. aprila 2018 o homologaciji specifikacij za imena ‚Jambon sec de l’Île de Beauté‘, ‚Coppa de l’Île de Beauté‘ in ‚Lonzo de l’Île de Beauté‘, zaradi posredovanja zahtev za njihovo registracijo kot ZGO posredovale Komisiji, zlasti zato, ker izraz ‚Île de Beauté‘ posnema ali spominja na izraz ‚Corse‘ in torej povzroča zmedo z imeni, ki so že registrirana kot ZOP.

8. Komisiji je bilo 17. avgusta 2018 predloženih sedem zahtevkov za registracijo zadevnih imen kot ZGO. Kar zadeva zahtevke za registracijo imen ‚Jambon sec de l’Île de Beauté‘, ‚Lonzo de l’Île de Beauté‘ in ‚Coppa de l’Île de Beauté‘ kot ZGO je Komisija 12. februarja 2019 in 24. novembra 2020 nacionalnim organom poslala dopisa, s katerima je zahtevala pojasnila, zlasti v zvezi z vprašanjem njihove morebitne neupravičenosti do registracije. Nacionalni organi so v bistvu odgovorili, da menijo, da se obe skupini proizvodov (tj. registrirane ZOP in zahteve za zaščito kot ZGO) glede proizvodov jasno razlikujeta in da se jim imena zdijo dovolj različna.

9. Conseil d’État (državni svet) je s sodbo z dne 19. decembra 2019 v zvezi z imenom ‚Jambon sec de l’Île de Beauté‘ (ZGO) in dvema sodbama z dne 13. februarja 2020 v zvezi z imenoma , Coppa de l’Île de Beauté‘ (ZGO) in ‚Lonzo de l’Île de Beauté‘ (ZGO) zavrnil tri zgoraj navedene tožbe (glej točko 7 zgoraj), zlasti zato, ker ‚lahko uporaba različnih izrazov in razlika v zaščiti, zagotovljeni z označbo porekla na eni strani in geografsko označbo na drugi strani, odpravi tveganje, da bi normalno obveščeni ter razumno pozorni in preudarni potrošniki ob

izpodbijani geografski označbi takoj pomislili na proizvod, ki je označen z že registrirano zaščiteno označbo porekla[; z]ato tožeče stranke neutemeljeno trdijo, da se z izpodbijanim odlokom kršijo določbe člena 13(1)(b) Uredbe [št. 1151/2012]‘ (točka 5 treh sodb Conseil d’État (državni svet)).

10. Komisija je s [spornim] sklepom zavrnila vse tri zahtevke za registracijo imen ‚Jambon sec de l’Île de Beauté‘, ‚Lonzo de l’Île de Beauté‘ in ‚Coppa de l’Île de Beauté‘ kot ZGO, ker zato, ker so bila ta imena uporabljena v nasprotju s členom 13 Uredbe št. 1151/2012, s temi zahtevki niso bili spoštovani pogoji za registracijo, in sicer člen 7(1)(a) navedene uredbe.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

12 Pritožniki so 24. januarja 2022 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča na podlagi člena 263 vložili tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa.

13 Pritožniki so v utemeljitev tožbe navedli dva tožbena razloga, in sicer, prvič, da naj bi Komisija prekoračila svoje pristojnosti in, drugič, da naj bi nacionalni organi in Conseil d’État zadostno dokazali skladnost treh zahtevkov za registracijo, ki so bili zavrnjeni s spornim sklepom, s členoma 7 in 13 Uredbe št. 1151/2012.

14 Na prvem mestu, Splošno sodišče je, potem ko je najprej v točkah od 21 do 24 izpodbijane sodbe navedlo načela, na katerih temelji sistem zaščite ZOP in ZGO, uveden z Uredbo št. 1151/2012, v točki 38 te sodbe opozorilo, da mora Komisija na podlagi člena 52(1) te uredbe zavrniti registracijo, če meni, da je uporaba imena, prijavljenega za registracijo, nezakonita.

15 Dalje, Splošno sodišče je v točkah od 42 do 44 izpodbijane sodbe navedlo, da ima Komisija pri preizkusu zahtev za registracijo samostojno diskrecijsko pravico. Splošno sodišče je v točki 49 te sodbe ugotovilo, da je Komisija temeljito preučila zahtevke za registracijo.

16 Nazadnje, Splošno sodišče je iz razlogov, navedenih v točkah od 51 do 60 navedene sodbe, zavrnilo trditve, s katerimi so pritožniki trdili, da ima Komisija pri preizkusu zahtevka za registracijo imena kot ZOP ali ZGO le omejeno diskrecijsko pravico ali je celo nima.

17 Na drugem mestu, Splošno sodišče je po tem, ko je zavrnilo trditve pritožnikov, s katerimi so ti želeli dokazati, da je bila Komisija vezana na presoje nacionalnih organov glede tveganja izpodbijanja, ki ga povzročajo prijavljena imena, v točkah od 78 do 108 izpodbijane sodbe preučilo elemente, na podlagi katerih je Komisija zavrnila zadevne zahtevke. Iz tega je sklepalo, da Komisija v zvezi s tem ni storila napake pri presoji.

18 Zato je Splošno sodišče tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank

19 Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:

– razveljavi izpodbijano sodbo;

– sporni sklep razglasi za ničen in

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

20 Komisija Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– pritožnikom naloži plačilo stroškov.

Predlog za predodelitev velikemu senatu

21 Pritožniki so z vlogo, ki so jo v sodnem tajništvu Sodišča vložili 23. januarja 2024, predlagali, naj se ta zadeva dodeli razširjenemu senatu Sodišča ali celo velikemu senatu.

22 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da nobena določba Statuta Sodišča Evropske unije ali Poslovnika Sodišča v okviru pritožbe ne določa obravnavanja take zahteve stranke v postopku, ki ni država članica ali institucija Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 17. julija 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, točka 19).

23 Na podlagi člena 60(3) Poslovnika lahko sestava senata, ki ji je bila zadeva dodeljena, nedvomno v vsaki fazi postopka Sodišču predlaga predodelitev zadeve številčnejši sestavi, vendar gre pri tem za ukrep, ki ga sestava, ki ji je bila zadeva dodeljena, načeloma sprejeme po uradni dolžnosti in po lastni presoji (glej v tem smislu sodbo z dne 17. julija 2014, Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, točka 20).

24 V tem primeru prvi senat Sodišča meni, da Sodišču ni treba zadeve predodeliti velikemu senatu.

Pritožba

25 Pritožniki v utemeljitev pritožbe navajajo štiri pritožbene razloge. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 7 in 13 Uredbe št. 1151/2012, ker naj bi Splošno sodišče Komisiji dovolilo, da zavrne zahtevek za registracijo na podlagi člena 13 te uredbe. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 49, 50 in 52 navedene uredbe, ker naj bi Splošno sodišče Komisiji dovolilo, da preseže svoje pristojnosti. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 50 te uredbe in splošnega načela dobrega upravljanja, ker je Splošno sodišče razsodilo, da Komisija ni bila dolžna upoštevati presoje nacionalnih organov in sodišč. Četrti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 7 in 13 Uredbe št. 1151/2012 ter obveznosti Splošnega sodišča, da obrazloži svoje sodbe.

26 Ker pritožniki z drugim pritožbenim razlogom zatrjujejo, da je Splošno sodišče kršilo pravila o delitvi pristojnosti med nacionalnimi organi na eni strani in Komisijo na drugi strani v okviru preizkusa zahtevkov za registracijo imen kot ZGO, je treba najprej preučiti ta pritožbeni razlog, preden se odloči o prvem, tretjem in četrtem pritožbenem razlogu, ki se nanašajo na uporabo pogojev, zahtevanih za tako registracijo.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

27 Pritožniki z drugim pritožbenim razlogom trdijo, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 44 izpodbijane sodbe presodilo, da Komisija ni prekoračila meja svoje pristojnosti na podlagi Uredbe št. 1151/2012, napačno uporabilo pravo. Pritožniki menijo, da je glede na pravila o delitvi pristojnosti med to institucijo in nacionalnimi organi, kot so določena v členu 49(2) in členu 50(1) te uredbe, pristojnost Komisije omejena – v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče razsodilo v točkah od 50 do 61 izpodbijane sodbe – na preverjanje, ali so ji nacionalni organi posredovali popolne spise, ne da bi storili očitne napake pri presoji pogojev za upravičenost imen, na katere se nanašajo ti zahtevki. Sporna odločba pa naj ne bi temeljila na takih razlogih.

28 Vsekakor naj ne bi bila naloga Komisije, da s svojo presojo nadomesti presojo nacionalnih organov, še toliko bolj, če je razlog za zavrnitev, na katerega se sklicuje ta institucija, nacionalno sodišče že zavrnilo s pravnomočno odločbo.

29 Komisija te trditve izpodbija.

Presoja Sodišča

30 Prvič, v skladu z besedilom člena 49(2) Uredbe št. 1151/2012 se zahtevek za registracijo imena kot ZGO, kadar se nanaša na geografsko območje v državi članici, naslovi na organe te države članice, ki ga pregleda z „ustreznimi sredstvi“, da preveri, ali je upravičen in ali izpolnjuje pogoje za registracijo iz navedene uredbe. Navedena država članica mora v skladu s členom 49(3) te uredbe sprožiti nacionalni postopek ugovora, s katerim zagotovi ustrezno objavo zahtevka in določi razumni rok, v katerem lahko katera koli fizična ali pravna oseba s pravnim interesom in sedežem ali prebivališčem na njenem ozemlju vloži ugovor zoper zahtevek.

31 Po preučitvi dopustnosti prejetih ugovorov in če država članica meni, da zahtevek izpolnjuje zahteve iz Uredbe št. 1151/2012, lahko v skladu s členom 49(4) te uredbe izda pozitivno odločitev, pri čemer zagotovi, da se ta objavi in da ima vsakdo, ki ima pravni interes, na voljo pravna sredstva. Po koncu te nacionalne faze ta država članica predloži dokumentacijo zahtevka Komisiji in jo obvesti o dopustnih ugovorih.

32 V skladu s členom 50(1) Uredbe št. 1151/2012 Komisija z „ustreznimi sredstvi“ pregleda zahtevek, ki ga prejme v skladu s členom 49 te uredbe, da preveri, ali je upravičen in ali izpolnjuje pogoje za registracijo zahtevanega imena.

33 Iz tega sledi, da določbe Uredbe št. 1151/2012 vzpostavljajo sistem delitve pristojnosti, v okviru katerega lahko Komisija odločitev o registraciji imena kot ZOP ali ZGO sprejme le, če so ji organi zadevne države članice za to predložili zahtevek, pri čemer morajo ti organi preveriti, ali je zahtevek upravičen in da izpolnjuje pogoje za registracijo, določene s to uredbo (glej po analogiji sodbo z dne 6. decembra 2001, Carl Kühne in drugi, C-269/99, EU:C:2001:659, točka 53). V tem okviru je Sodišče v točki 36 sodbe z dne 29. januarja 2020, GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), navedlo, da je odločba Komisije o registraciji pogojena s predhodno odločbo pristojnih nacionalnih organov o zahtevku za registracijo.

34 Poleg tega, čeprav je Sodišče že razsodilo, da lahko Komisija svojo presojo opre na predhodno presojo nacionalnih organov, če ta ne vsebuje očitne napake (glej po analogiji sodbi z dne 6. decembra 2001, Carl Kühne in drugi, C-269/99, EU:C:2001:659, točka 60, in z dne 2. julija 2009, Bavaria in Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, točke 90, 93 in 99), ni razsodilo, da je ta institucija vezana na presojo teh organov zlasti glede združljivosti zadevnega imena s pravom Unije.

35 V zvezi s tem je treba v okviru te delitve pristojnosti poudariti, prvič, da je v besedilu člena 49(2) Uredbe št. 1151/2012 in člena 50(1) te uredbe pojasnjeno, da morajo tako nacionalni organi kot Komisija pregledati zahtevke za registracijo z „ustreznimi sredstvi“. Kot je Splošno sodišče ugotovilo v točki 43 izpodbijane sodbe v zvezi s členom 50(1) navedene uredbe, ta določba ne opredeljuje pojma „ustrezna sredstva“, temveč Komisiji prepušča presojo narave in obsega teh sredstev, tako da pritožniki ne morejo trditi, da je preizkus, ki ga opravijo nacionalni organi na podlagi člena 49(2) iste uredbe, zavezujoč za Komisijo.

36 Po drugi strani je v členu 50(1) Uredbe št. 1151/2012 navedeno, da Komisija preveri, ali so vloge za registracijo utemeljene in ali izpolnjujejo pogoje iz te uredbe.

37 Vendar iz te določbe nikakor ne izhaja, da bi bil preizkus pogojev za registracijo, ki ga opravi Komisija, kakor koli omejen s prvotnim preizkusom, ki ga opravijo nacionalni organi.

38 Splošno sodišče je tako lahko v točki 44 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da Komisija ni vezana na presojo nacionalnih organov in da ima glede odločitve o registraciji imena kot ZGO samostojno diskrecijsko pravico. Kot je namreč razvidno iz točke 59 te sodbe, je diskrecijska pravica te institucije „omejena ali neobstoječa“ le pri presoji zakonitosti sestavnih delov spisa v zvezi z zahtevo za registracijo, ki so jih zbrali nacionalni organi (glej v tem smislu sodbo z dne 29. januarja 2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, točke 25, 26 in 36).

39 Drugič, ta avtonomna diskrecijska pravica Komisije je na eni strani podprta z razlago uvodne izjave 19 Uredbe št. 1151/2012, v kateri je navedeno, da je zagotavljanje enotnega spoštovanja pravic intelektualne lastnine, povezanih z imeni, zaščitenimi v Uniji, prednostni cilj, ki ga je mogoče učinkoviteje doseči na ravni Unije. Kot namreč poudarja generalni pravobranilec v točki 63 sklepnih predlogov, je Komisija v okviru uresničevanja tega cilja pristojna za zagotovitev enotne uporabe pogojev za registracijo, tako da ta institucija, če v zvezi s tem ne bi imela samostojne diskrecijske pravice, ne bi mogla preprečiti, da bi se ti pogoji za registracijo uporabljali različno v državah članicah.

40 Na drugi strani je v uvodni izjavi 58 Uredbe št. 1151/2012 pojasnjeno, da nacionalni organi preučijo vloge ob upoštevanju minimalnih skupnih določb, vključno z nacionalnim postopkom ugovora. V skladu z isto uvodno izjavo bi morala Komisija nato „pregledati zahtevke, s čimer zagotovi, da v njih ni nobenih očitnih napak ter da so upoštevani pravo Unije in interesi zainteresiranih strani zunaj države članice vložnice.“

41 Če pa bi morala biti preučitev zahtevkov za registracijo, kot trdijo pritožniki, omejena na preverjanje popolnosti spisov in neobstoja očitnih napak, jih ta institucija ne bi mogla „pregledati“, kot je navedeno v uvodni izjavi 58 Uredbe št. 1151/2012. V okviru te preučitve Komisiji ni mogoče preprečiti, da preveri skladnost te vloge s pogoji za registracijo, določenimi s to uredbo, kot to zahteva člen 50(1) navedene uredbe. To potrjuje pomen, ki ga besedilo te uvodne izjave pripisuje temu, da tako zahtevek za registracijo kot nacionalni organi spoštujejo minimalne skupne zahteve, ki izhajajo zlasti iz navedene uredbe.

42 Poleg tega je treba poudariti, da bi morala biti Komisija v skladu z uvodno izjavo 61 te uredbe odgovorna za odločanje o registraciji. Ta institucija pa lahko končno odgovornost za sprejetje odločbe na področju registracije potrdi le, če ima avtonomno diskrecijsko pravico, ne da bi bila vezana na rezultat, do katerega je privedla predhodna preučitev pogojev za registracijo s strani nacionalnih organov.

43 Zato Splošno sodišče s tem, da je v točki 44 izpodbijane sodbe presodilo, da Komisija ni prekoračila meja svoje pristojnosti, ko je na podlagi člena 50 Uredbe št. 1151/2012 preverila, ali so pogoji za registracijo imena izpolnjeni, ni napačno uporabilo prava.

44 Poleg tega je v točkah 63 in 64 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da ker ima Komisija samostojno diskrecijsko pravico, se ni mogoče sklicevati na pravnomočno odločbo nacionalnega sodišča za izpodbijanje presoje Komisije.

45 Drugi pritožbeni razlog je treba zato zavrniti kot neutemeljen.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

46 Pritožniki s prvim pritožbenim razlogom trdijo, da je Splošno sodišče s tem, da je razsodilo, da je člen 13(1)(b) Uredbe št. 1151/2012 lahko podlaga za odločbo Komisije o zavrnitvi zahtevka za registracijo, napačno uporabilo pravo.

47 Prvič, Splošno sodišče naj bi v točki 35 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da je Komisija pristojna za preverjanje obstoja kršitve zaščite registriranih imen pred vsakim navajanjem iz člena 13(1)(b) Uredbe št. 1151/2012, čeprav člen 13(3) te uredbe to pristojnost pridržuje državam članicam.

48 Drugič, Splošno sodišče naj bi s takim ravnanjem razširilo število pogojev za upravičenost do registracije iz člena 7 navedene uredbe, tako da je napačno vključilo preizkus zahteve iz člena 13(1)(b) te uredbe, in sicer da ime, za katero se zahteva registracija kot ZGO, ne krši zaščite pred navajanjem.

49 Tretjič, Splošno sodišče naj bi se v točkah 38 in 39 izpodbijane sodbe omejilo na potrditev napačne trditve Komisije, da je bila uporaba imen, na katera se nanašajo zahtevki za registracijo, v trgovini nezakonita, čeprav naj ta institucija ne bi imela na voljo podatkov, na podlagi katerih bi lahko presodila okoliščine, v katerih se tržijo proizvodi, na katere se nanašajo ta imena. Napačna uporaba prava, ki jo je tako storilo Splošno sodišče, naj bi poleg tega privedla do prepovedi vsakršnega soobstoja ZOP in ZGO.

50 Komisija te trditve izpodbija.

Presoja Sodišča

51 V skladu s členom 13(1)(b) Uredbe št. 1151/2012 so registrirana imena zaščitena pred vsako zlorabo, posnemanjem ali navajanjem, tudi če je resnično poreklo proizvoda navedeno ali če je zaščiteno ime prevedeno ali mu je dodan izraz, kot je vrsta, tip, metoda, kot se proizvaja v, imitacija ali podoben izraz.

52 Iz členov 7(1) in 8(1)(b) te uredbe je razvidno, da je priprava specifikacije, ki mora biti v skladu z ZGO, nujna faza postopka registracije. Ta mora v skladu s členom 7(1)(a) navedene uredbe med drugim vsebovati ime, katerega zaščita se zahteva, kot „se uporablja pri trgovanju ali v skupnem jeziku“.

53 Kot je Splošno sodišče v bistvu presodilo v točki 36 izpodbijane sodbe, ime ne more biti registrirano kot ZGO, če se ugotovi, da to ime napotuje na ime, ki je že registrirano kot ZOP. Kot je namreč generalni pravobranilec navedel v točki 75 sklepnih predlogov, bi taka registracija nujno odvzela polni učinek varstvu, odobrenemu predhodno registriranemu imenu.

54 Res je, da člen 13(3) te uredbe določa, da države članice preprečujejo in zagotovijo odpravo uporabe imen, ki se sklicujejo na ime, registrirano kot ZOP ali ZGO, in ki se proizvajajo ali tržijo na njihovem ozemlju. Tako je navajanje mogoče ugotoviti le na podlagi celovite presoje nacionalnih organov, vključno z vsemi upoštevnimi elementi zadeve (glej po analogiji sodbo z dne 9. septembra 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, točka 60).

55 Vendar, kot je Splošno sodišče opozorilo v točki 42 izpodbijane sodbe, člen 50(1) Uredbe št. 1151/2012 zahteva, da Komisija preveri, ali vloga za registracijo izpolnjuje pogoje iz te uredbe.

56 Ker pa ime, ki napotuje na ime, ki je že registrirano, ni v skladu s členom 13(1)(b) Uredbe št. 1151/2012, ne more biti zaščiteno s to uredbo. Zahteva, ki izhaja iz člena 7(1)(a) in člena 8(1)(b) navedene uredbe, v skladu s katero mora biti ime, da bi bilo upravičeno do registracije, navedeno v specifikaciji, ki jo vsebuje ta vloga, da se to ime „uporablja pri trgovanju ali v skupnem jeziku“, namreč nujno pomeni uporabo, pri kateri niso kršene določbe te uredbe.

57 Poleg tega člen 6(3) Uredbe št. 1151/2012 izrecno določa, da se ime, predlagano za registracijo, ki je v celoti ali delno homonim imena, ki je že vpisano v register iz člena 11 te uredbe, ne sme registrirati, razen če se pogoji lokalne in tradicionalne uporabe ter predstavitve pozneje registriranega homonima in ime, ki je že vpisano v register, v praksi dovolj razlikujejo. V skladu s to določbo je spoštovanje zaščite, podeljene predhodno registriranemu imenu, med pogoji za registracijo, ki jih mora Komisija preveriti na podlagi člena 50(1) te uredbe.

58 Zato mora Komisija pred sprejetjem sklepa o registraciji preveriti, ali ime, katerega registracija se zahteva, ne posega v zaščito, ki jo v celotni Uniji uživa drugo že registrirano ime.

59 Zato Splošno sodišče s tem, da je v točkah 36 in 37 izpodbijane sodbe presodilo, da mora Komisija v obravnavanem primeru preveriti, ali uporaba imen, ki so bila prijavljena za registracijo, ne krši zaščite pred navajanjem iz člena 13(1)(b) Uredbe št. 1151/2012, do katere je upravičeno ime, registrirano kot ZOP, ni napačno uporabilo prava.

60 Te ugotovitve ni mogoče ovreči s trditvijo pritožnic, da naj bi se s to presojo Splošnega sodišča podvomilo o načelu soobstoja imena, registriranega kot ZOP, in imena, registriranega kot ZGO.

61 Po eni strani namreč ni sporno, da Sodišče priznava, da se načela, pripravljena v okviru razlage posameznih sistemov zaščite, uporabljajo horizontalno, s čimer se zagotavlja skladna uporaba določb prava Unije v zvezi z zaščito imen in geografskih označb (glej v tem smislu sodbo z dne 9. septembra 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-393/19, EU:C:2017:713, točka 32).

62 Po drugi strani lahko tveganje navajanja obstaja neodvisno od ureditve, ki velja za že registrirana imena in ureditve imen, prijavljenih za registracijo. Ni namreč sporno, da pojem „navajanje“ zajema primer, v katerem izraz, uporabljen za opis proizvoda, vključuje del zaščitenega imena, tako da potrošnik, ko se sreča z imenom proizvoda, pomisli na proizvod, katerega ime je zaščiteno (sodba z dne 9. septembra 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, točka 55 in navedena sodna praksa).

63 V teh okoliščinah je Splošno sodišče prav tako lahko, ne da bi napačno uporabilo pravo, v točki 39 izpodbijane sodbe ugotovilo, da obstaja tveganje navajanja med imenom, zaščitenim kot ZOP, in imeni, prijavljenimi za registracijo kot ZGO.

64 V delu, v katerem pritožniki izpodbijajo presojo Sodišča prve stopnje v točkah 38 in 39 izpodbijane sodbe v zvezi s primerjavo med imeni, registriranimi kot ZOP, in imeni, ki so prijavljena za registracijo, je treba opozoriti, da te presoje dejanskega stanja ni mogoče izpodbijati v fazi pritožbe, razen če gre za izkrivljanje dejstev (glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, točka 126). Ker pritožniki takega izkrivljanja niso zatrjevali, je treba njihove trditve v zvezi s tem zavreči kot nedopustne.

65 Iz tega izhaja, da je treba prvi pritožbeni razlog delno zavrniti kot neutemeljen in delno zavreči kot nedopusten.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

66 Pritožniki s tretjim pritožbenim razlogom trdijo, da je Splošno sodišče kršilo člen 51 Uredbe št. 1151/2012 in načelo dobrega upravljanja, ker v točki 76 izpodbijane sodbe ni priznalo, da mora Komisija pri preučitvi zahtevkov za registracijo upoštevati presojo nacionalnih organov in sodišč.

67 Komisija predlaga, naj se ta pritožbeni razlog zavrne.

Presoja Sodišča

68 Prvič, kot je bilo razsojeno v točki 43 te sodbe, je Splošno sodišče pravilno odločilo, da ima Komisija pri preizkusu zahtev za registracijo samostojno diskrecijsko pravico.

69 Poleg tega je iz člena 52(1) Uredbe št. 1151/2012 razvidno, da se Komisija pri sprejemanju izvedbenih aktov o zavrnitvi vloge za registracijo ne opre le na preučitev, opravljeno v skladu s členom 50(1) te uredbe, ampak odloča tudi „na podlagi informacij, ki jih ima na voljo“, pri čemer zadnjenavedeno pojasnilo nujno vključuje elemente, ki jih predloži država članica.

70 Vendar je treba ugotoviti, da pritožniki pod pretvezo, da Komisija pri sprejetju sporne odločbe, s katero je bilo kršeno načelo dobrega upravljanja, ni upoštevala presoje nacionalnih organov, v resnici trdijo, da je bila Komisija vezana na te presoje in bi zato morala odobriti registracijo imen, v zvezi s katerimi so bili vloženi zahtevki za registracijo. Vendar se ta trditev prekriva s trditvijo, navedeno v podporo drugemu pritožbenemu razlogu, ki ni bil sprejet.

71 Drugič, pritožniki izpodbijajo presojo tveganja navajanja, ki jo je opravilo Splošno sodišče, da bi potrdilo zavrnitev zahtev za registracijo s strani Komisije, ne da bi dokazali, da je to sodišče s tem izkrivilo dokaze in dejstva.

72 Kot pa je bilo opozorjeno v točki 64 te sodbe, teh presoj dejanskega stanja v fazi pritožbe ni mogoče izpodbijati.

73 Iz tega izhaja, da je treba tretji pritožbeni razlog delno zavrniti kot neutemeljen in delno zavreči kot nedopusten.

Četrti pritožbeni razlog

Trditve strank

74 Pritožniki s četrtim pritožbenim razlogom na prvem mestu trdijo, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah 88, 89 in 94 izpodbijane sodbe presodilo, da sopomenskost dveh označb nujno povzroči navajanje v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 1151/2012, napačno uporabilo pravo. Tako naj sopomenskost označb sama po sebi ne bi zadostovala za povzročitev tveganja navajanja, saj naj bi bila taka ugotovitev mogoča le na podlagi celovite presoje dejstev iz spisa.

75 Drugič, Splošno sodišče naj bi se v točkah 78 in 81 izpodbijane sodbe napačno strinjalo s presojo Komisije, v skladu s katero naj bi le posebej informirana javnost poznala razlike v kakovosti med proizvodi, katerih imena so zaščitena kot ZOP, in tistimi, katerih imena so predmet zahtevka za registracijo kot ZGO. Razlika v ceni med zadevnimi proizvodi naj bi namreč potrošnikom omogočala, da med njimi razlikujejo.

76 Komisija te trditve izpodbija.

Presoja Sodišča

77 V zvezi s prvim očitkom tega pritožbenega razloga je treba poudariti, da je Splošno sodišče v točki 93 izpodbijane sodbe opozorilo, da je treba pri presoji tveganja navajanja upoštevati celotno ime, kot je registrirano, in celotno ime, ki je prijavljeno za registracijo.

78 Ker so pritožniki na prvi stopnji trdili, da se je preizkus navajanja nanašal le na geografske izraze nasprotujočih si imen, je Splošno sodišče v točki 94 te sodbe zgolj ugotovilo, da bi glede na sopomenskost geografskih elementov zadevnih imen sprejetje te trditve nujno privedlo do ugotovitve navajanja in podprlo razlog, ki ga zagovarjajo pritožniki. Iz tega sledi, da prvi očitek temelji na napačnem razumevanju točke 94 navedene sodbe.

79 V zvezi z drugim očitkom pritožniki Splošnemu sodišču očitajo, da je v točkah 78 in 81 izpodbijane sodbe potrdilo, da le posebej informirana javnost pozna razlike v kakovosti med imeni, zaščitenimi kot ZOP, in imeni, ki se prijavijo za registracijo kot ZGO, medtem ko naj bi bila razlika v ceni zadevnih proizvodov označba razlike v kakovosti.

80 Opozoriti je treba, da je tveganje navajanja dokazano, kadar uporaba imena pri povprečnem evropskem potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, ustvari dovolj neposredno in nedvoumno povezavo med tem imenom in ZOP. V zvezi s tem lahko obstoj take povezave izhaja iz več elementov, in sicer zlasti iz delne vključitve zaščitene označbe, fonetične in vizualne podobnosti med obema imenoma ter podobnosti, ki iz tega izhaja, in tudi če teh elementov ni, iz konceptualne bližine med ZOP in zadevnim imenom, ali celo iz podobnosti med proizvodi, ki so zajeti s to ZOP, in proizvodi ali storitvami, ki so zajeti s tem imenom. Komisija mora v okviru presoje, ki jo opravi, upoštevati vse upoštevne elemente v zvezi z uporabo zadevnega imena (sodba z dne 9. septembra 2021, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, točka 66).

81 Zato je Splošno sodišče v točki 83 izpodbijane sodbe lahko pravilno ugotovilo, da razlika v ceni med proizvodi, ki so zaščiteni kot ZOP, in proizvodi, za katere se zahteva registracija imena kot ZGO, sama po sebi ni odločilna za odpravo navajanja, ki bi lahko izhajalo iz presoje elementov, navedenih v prejšnji točki.

82 Vsekakor želijo pritožniki z zatrjevanjem, da Splošno sodišče ni pravilno opredelilo javnosti, ki bi jo bilo treba upoštevati za izključitev vsakršne nevarnosti navajanja, v bistvu izpodbiti ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi z značilnostmi upoštevne javnosti. Iz ustaljene sodne prakse pa izhaja, da take ugotovitve spadajo na področje presoje dejstev, za katero je pristojno le Splošno sodišče (sklep z dne 29. oktobra 2020, Kerry Luxembourg/EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, točka 18 in navedena sodna praksa).

83 Zato je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti kot delno brezpredmeten in zavreči kot delno nedopusten.

84 Ker nobenemu pritožbenemu razlogu ni bilo ugodeno, je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

85 V skladu s členom 138(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

86 Ker pritožniki s predlogi niso uspeli, jim je treba v skladu s predlogi Komisije naložiti, da poleg svojih stroškov nosijo tudi stroške Komisije.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei in L'Atelu Corsu se naloži, da poleg svojih stroškov nosijo tudi stroške Evropske komisije.**

Podpisi